

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/38/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6310206591
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6310206591.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivicy Hanuskovej a sudcov Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša, v právnej veci žalobkyne A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, D. E., t. č. bytom F. B., G., H., I. XXX, G., proti žalovanej I. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXX, právne zastúpenej J. K. L., L., M. M. H. H., N. A. X, o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 21.410,08 Eur s príslušenstvom, v konaní po povolení obnovy konania vedeného na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 5C/334/2010, o odvolaní žalovanej, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaná je povinná nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh žalovanej na zmenu rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 5C/334/2010-136 zo dňa 02.03.2012, ktorej zmeny rozsudku sa žalovaná domáhala potom, ako jej bola povolená obnova konania vedeného na Okresnom súde Brezno pod sp.zn. 5C/334/2010. V konaní, sp. zn. 5C/334/2010 (ďalej aj „pôvodné konanie“) si žalobkyňa uplatnila nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 21.410,08 Eur s príslušenstvom titulom vrátenia kúpnej ceny zaplatenej na základe kúpnej zmluvy uzavretej dňa 06.11.2006 medzi ňou ako kupujúcou a A. O. ako predávajúcim (ďalej v texte len „kúpna zmluva“), ktorou nadobudla nehnuteľnosti vedené na LV č. XXX pre k. ú. E., a to parc. KN č. 2269 a KN č. 2270 s rodinným domom súp. číslo XXX na parc. KN č. 2270 (ďalej v texte len „nehnutelnosti“). Predávajúci A. O. bol pri uzatváraní kúpnej zmluvy zastúpený na základe písomného plnomocenstva svojou dcérou I. C., t. j. žalovanou. Kúpna zmluva bola v zmysle rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 6C 248/2006-142 zo dňa 17.04.2009 právoplatného dňa 29.01.2010 na základe potvrdzujúceho rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 02.12.2009 pod č. k. 17Co/266/2009-189 určená ako neplatný právny úkon, a to z dôvodu, že v čase keď A. O. udelil splnomocnenie na predaj nehnuteľností svojej dcére, t. j. žalovanej, nebol spôsobilý na právne úkony v dôsledku toho, že trpel vážnou duševnou poruchou. Tomuto rozsudku č. k. 5C/334/2010-136 zo dňa 02.03.2012 predchádzal už v tom čase právoplatný rozsudok Okresného súdu Brezno č. k. 6C/248/2006-142 zo dňa 17.04.2009, ktorým okresný súd rozhodol, že do dedičstva po A. O. patria aj nehnuteľnosti, ktoré tvorili predmet kúpnej zmluvy, pričom tomuto rozsudku zo dňa 17.04.2009 predchádzalo ďalšie rozhodnutie, a to rozsudok Okresného súdu Brezno č. k. 8Ps/1/2007-36 zo dňa 24.04.2007, ktorým bol A. O. pozbavený spôsobilosti na právne úkony v celom rozsahu. Práve z dôvodu, že rozsudkom Okresného súdu Brezno č. k. 6C/248/2006-142 právoplatným dňa 29.01.2010 boli nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy, a za ktoré žalobkyňa zaplatila kúpnu cenu, určené do dedičstva po nebohom A. O. a následne na základe dedičského konania sa žalovaná stala ich výlučnou vlastníčkou, pričom na žalobkyňu nepreviedla tieto nehnuteľnosti a ani jej nevrátila kúpnu

cenu, domáhala sa žalobkyňa ako kupujúca vrátenia tejto kúpnej ceny od žalovanej titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/334/2010 rozsudkom zo dňa 02.03.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30.07.2015 žalobe vyhovel a žalovanú zaviazal zaplatiť žalobkyni sumu 21.410,08 Eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia spolu s príslušenstvom.

2. Žalovaná sa následne domáhala povolenia obnovy konania, ako aj zmeny rozsudku v pôvodnom konaní, z dôvodu, že po právoplatnosti vyššie uvedeného rozhodnutia, ktorým bola zaviazaná na zaplataenie bezdôvodného obohatenia žalobkyni, došlo k zrušeniu rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 8Ps/1/2007-36 zo dňa 24.04.2007, ktorým bol jej otec pozbavený spôsobilosti na právne úkony rozsudkom Okresného súdu Brezno č. k. 2Ps/2/2012-254 zo dňa 03.07.2014. Na základe týchto skutočností a tým aj nového právneho stavu mala za to, že na jej nebohého otca sa má hľadieť, akoby nikdy nebol pozbavený spôsobilosti na právne úkony a ani mu táto spôsobilosť nebola obmedzená, v čoho kúpna zmluva zo dňa 06.11.2006, ktorou žalobkyňa kúpila nehnuteľnosti, je platným právnym úkonom. Vlastníkom týchto nehnuteľností je podľa žalovanej žalobkyňa, preto jej nevznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalovaná konkretizovala, že práve rozsudok Okresného súdu Brezno, ktorým bol zrušený rozsudok o tom, že jej nebohý otec bol pozbavený spôsobilosti na právne úkony, môže pre ňu privodiť priaznivejšie rozhodnutie, pričom tento rozsudok nemohla ako žalovaná v pôvodnom konaní bez svojej viny použiť.

3. Vyššie uvedené dôvody na povolenie obnovy konania vedeného pod sp. zn. 5C 334/2010 boli uznané za dané, a to rozsudkom Okresného súdu Brezno č. k. 9C/12/2017-228 zo dňa 15. 12. 2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/34/2021-299 zo dňa 28.07.2021. Okresný súd Brezno v rozsudku zo dňa 15.12.2020 v spojení s rozsudkom krajského súdu, ktorým bola povolená obnova pôvodného konania konštatoval, že posúdenie, či existuje prípadne iný dôvod (skutková podstata) bezdôvodného obohatenia žalobkyne, na základe iných skutkových tvrdení a rozdielneho právneho posúdenia veci presahoval rámec konania o povolenie obnovy konania, pričom nové skutkové tvrdenia a nové právne posúdenie veci, z ktorých môže vyplývať vecná správnosť pôvodného rozsudku, môže súd hodnotiť až v konaní po povolení obnovy konania (§ 416 CSP).

4. Okresný súd tak po povolení obnovy konania vykonal dokazovanie a aplikujúc ust. § 417 a nasl. zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte „CSP“) v spojení s ust. § 451 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že návrh na zmenu pôvodného rozsudku zo dňa 02.03.2012 nie je dôvodný a pôvodné rozhodnutie je vo výroku vecne správne. Konštatoval, že po povolení obnovy konania je skutkovou podstatou vydania bezdôvodného obohatenia odpadnutie právneho dôvodu, t. j. že v dôsledku ďalšej právnej skutočnosti zapríčinennej žalovanou právny dôvod, na základe ktorého sa poskytlo plnenie (kúpna cena), dodatočne odpadol. Povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie získané plnením na základe právneho dôvodu, ktorý odpadol, vzniká podľa zákona tomu, kto ho získal, t. j. žalovanej. Rozsudok vydaný v pôvodnom konaní, i keď z dôvodu inej skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia, je vo výroku vecne správny a jeho zmena nie je dôvodná.

5. K vyššie uvedenému skutkovému a právnemu záveru o tom, že návrh na zmenu rozsudku okresného súdu po povolení obnovy v zmysle § 416 CSP nie je dôvodný a rozhodol v zmysle § 417 ods. 1 CSP tak, že návrh na zmenu napadnutého rozhodnutia zamietol, okresný súd odôvodnil nasledovne: Okresný súd mal po právoplatnom povolení obnovy preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Brezno č. k. 5C/334/2010-136 zo dňa 02. 03. 2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 30.07.2015 bola žalovaná zaviazaná zaplatiť žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 21.410,08 Eur s príslušenstvom na základe skutočnosti, že žalovaná uzatvorila ako splnomocnená zástupkyňa A. O. (svojho otca), ako predávajúceho, dňa 06.11.2006 so žalobkyňou A. B. ako kupujúcou kúpnu zmluvu o predaji nehnuteľností. A. O., predávajúci a otec žalovanej bol rozsudkom 8Ps/1/2007-36 zo dňa 24.04.2007 pozbavený spôsobilosti na právne úkony v celom rozsahu. Kúpna zmluva bola preto rozsudkom Okresného súdu Brezno č.k. 6C/248/2009-142 zo dňa 17.04.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici prejudiciálne vyhlásená za absolútne neplatnú a zároveň bolo súdom určené, že nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy, patria do dedičstva po nebohom A. O., ktorý v priebehu konania vedeného pod sp. zn. 6C/248/2006, zomrel. V dedičskom konaní sa dedičky, dcéry nebohého A. O. vrátane žalovanej dohodli, že nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy, nadobudne do vlastníctva žalovaná, ktorej bola zároveň uložená povinnosť úhrady odstupujúcim dedičkám každej po 3.650,- Eur do 30.09.2010. Nebolo sporné, že žalobkyňa vyplatila

žalovanej na základe kúpnej zmluvy kúpnu cenu vo výške 21.410,- Eur (v pôvodne platnej mene 645.000,- Sk), ktoré finančné prostriedky žalovaná prevzala od kupujúcej, napriek tomu túto kúpnu cenu žalobkyni nevrátila a zároveň žalovaná ani po dedičskom konaní, na základe ktorého sa stala výlučnou vlastníčkou nehnuteľností, tieto nepreviedla späť na žalobkyňu. Okresný súd preto rozsudkom, ktorej zmeny sa tohto času žalovaná domáha, zaviazal žalovanú vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie, a dôvodom priznania tohto nároku bola ťažiskovo skutočnosť, že kúpna zmluva zo dňa 06.11.2006, bola posúdená prejudiciálne ako absolútne neplatná z dôvodu nespôsobilosti prevodcu A. O. na právne úkony.

6. V obnovenom konaní žalobkyňa žiadala návrh na zmenu pôvodného rozsudku zo dňa 02.03.2012 zamietnuť, keď opätovne poukázala na skutočnosť, že ešte v roku 2006 kúpila od žalovanej, ako splnomocnenej zástupkyne jej otca A. O. nehnuteľnosti za kúpnu cenu 21.410,08 Eur, pričom kúpnu cenu vyplatila žalovanej pri podpise kúpnej zmluvy dňa 06.11.2006, a aj napriek tomu, že od vyplatenia kúpnej ceny uplynulo 16 rokov, nemá ani tieto finančné prostriedky, ale ani nehnuteľnosti, vo vzťahu ku ktorým je v katastri nehnuteľností vedená ako výlučná vlastníčka žalovaná. Žalobkyňa dala preto do pozornosti súdu, že napriek skutočnosti, že sa žalovaná stala výlučnou vlastníčkou nehnuteľností, na základe dedičského konania, tieto nehnuteľnosti doposiaľ na žalobkyňu nepreviedla, vlastníckmi sú tretie osoby a ani jej žalovaná nevrátila vyplatenú kúpnu cenu.

7. Tohto času mal okresný súd za preukázané, že žalovaná ako výlučná vlastníčka nehnuteľností, ktoré nadobudla v dedičskom konaní, na základe dedičskej dohody, nie len že nepreviedla na žalobkyňu, ale nevrátila jej ani kúpnu cenu a súčasne nevyplatila ani svoje sestry ako ustupujúce dedičky každej po 3.650,-Eur v lehote do 30.09.2010. Dôsledkom tohto konania žalovanej, bolo exekučné konanie, v ktorom okresný súd uznesením č. k. 2Er 1879/2010-270 zo dňa 02.07.2018 schválil príklep udelený súdnym exekútorom A. P. A. F., E. vydražiteľom manželom Q., ktorí urobili najvyššie podanie vo výške 10.200,-Eur s tým, že uznesenie o schválení príklepu nadobudlo právoplatnosť dňa 12.07.2018. Týmto uznesením sa tak stali vlastníckmi nehnuteľností tretie osoby.

8. Počas celého obnoveného, ako aj pôvodného konania mal okresný súd za preukázané, že žalobkyňa ako kupujúca vyplatila dňa 06.11.2006 pri podpise kúpnej zmluvy zo dňa 06.11.2006 vyššie uvedenú sumu žalovanej - dcére predávajúceho A. O. ako splnomocnencovi predávajúceho, na základe písomného splnomocnenia zo dňa 13.10.2006. Kúpnu cenu vyplatila žalobkyňa žalovanej v hotovosti, prevzatie ktorej sumy potvrdila žalovaná svojim podpisom na kúpnej zmluve. Výška vyplatenej kúpnej ceny nebola sporná, ako ani to, že táto suma bola vyplatená žalovanej. Aj napriek tomu, že až na pojednávaní v obnovenom konaní dňa 05.10.2022 žalovaná prvýkrát tvrdila, že jej žalobkyňa vyplatila len kúpnu cenu 600.000,-Sk v pôvodne platnej mene a 45.0000,-Sk v pôvodne platnej mene vyplatila realitnému maklérovi, okresný súd dospel k záveru, že uvedené tvrdenie žalovanej nič nemení na skutočnosti, že podľa kúpnej zmluvy žalovaná svojim podpisom potvrdila vyplatenie a prevzatie kúpnej ceny v celosti, teda vo výške 645.000,-Sk v pôvodne platnej mene. Žalovaná nijakým spôsobom v priebehu celého konania – pôvodného aj obnoveného, nepreukázala odovzdanie kúpnej ceny svojmu otcovi – predávajúcemu, a táto suma - kúpna cena nebola ani predmetom dedičského konania, nebola zahrnutá do aktív dedičstva po nebohom A. O., ktorý zomrel XX.XX.XXXX.

9. Po povolení obnovy konania mal okresný súd za preukázané, že v zmysle rozsudku č. k. 2Ps 2/2012-254 zo dňa 03.07.2014, ktorým bol zrušený rozsudok okresného súdu o pozbavení spôsobilosti A. O. na právne úkony, sa na A. O. hľadí akoby nikdy nebol pozbavený spôsobilosti na právne úkony a ani mu táto spôsobilosť nebola obmedzená. V dôsledku toho konštatoval, že kúpna zmluva zo dňa 06.11.2006 je platným právnym úkonom, a na žalobkyňu mala byť ich vlastníčkou. Napriek uvedenému v dedičskom konaní po nebohom A. O. síce boli predmetom dedičstva nehnuteľnosti, za ktoré žalobkyňa vyplatila žalovanej kúpnu cenu, avšak táto kúpna cena už predmet dedičstva netvorila. V dedičskom konaní po nebohom A. O., vedenom pod sp. zn. 4D 195/2010 bola uzavretá dohoda dedičov, a to dohoda žalovanej so sestrami, že žalovaná nadobudne do svojho výlučného vlastníctva nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy a zároveň, že ustupujúce dedičky vyplatí. Žalovaná však ustupujúce dedičky v zmysle osvedčenia o dedičstve č.k. 4D 195/2010 zo dňa 14.07.2010 nevyplatila a aj napriek hrozbe predaja nehnuteľnosti vrámcí exekúcie si nesplnila svoju povinnosť. Ustupujúce dedičky, sestry žalovanej podali návrh na exekúciu voči žalovanej ako povinnej, v rámci ktorého exekučného konania okresný schválil príklep vydražiteľom K. Q. a A. Q., ktorí sú t. č. vedení ako vlastníci nehnuteľností. Okresný súd preto konštatoval, že práve v dôsledku neseriózneho správania a konania žalovanej boli

nehnutelnosti, za ktoré žalobkyňa zaplatila žalovanej kúpnu cenu v rámci exekučného konania predané tretej osobe. Okresný súd pri posúdení návrhu na zmenu pôvodného rozsudku ale musel zohľadniť, že noví vlastníci týchto nehnuteľností – tretie osoby, tieto zmenili tak, že pôvodné nehnuteľnosti buď úplne zrušili, a to pozemok parc. KN č. XXXX o výmere 119 m² už neexistuje, a pôvodný rodinný dom súp. č. XX postavený na parc. KN č. XXX R. výmere 1055 m², ktorého vlastníkom bol nebohý A. O., noví vlastníci úplne zrekonštruovali a tento je evidovaný už na parc. KN č. XXXX/X o výmere 1002 m² a na novovytvorenej parc. KN č. XXXX/X o výmere 172 m², vedenej ako zastavaná plocha a nádvorie, je už vybudovaný nový rodinný dom č. súp. XXX. Uvedené okolnosti mali za následok, že skutkovou podstatou vydania bezdôvodného obohatenia žalobkyni bolo odpadnutie právneho dôvodu, t. j. že v dôsledku ďalšej právnej skutočnosti zapríčinennej žalovanou právny dôvod, na základe ktorého sa poskytl plnenie (kúpna cena), dodatočne opadol.

10. Okresný súd sa vysporiadal i s námietkou žalovanej vznesenou po povolení obnovy konania, a to námietkou jej pasívnej legitímácie. Žalovaná tvrdila, že v konaní nie je pasívne legitimovaná, pretože predávajúcim bol jej otec, ktorý ju perfektným splnomocnením splnomocnil len na predaj nehnuteľností. Keďže podľa žalovanej po povolení obnovy konania opadol dôvod absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy (zrušením rozsudku o pozbavení spôsobilosti na právne úkony jej otca ako predávajúceho a zároveň splnomocniteľa), tak opadol aj dôvod na vydanie bezdôvodného obohatenia, pretože tieto nehnuteľnosti žalovaná riadne žalobkyni odpredala, žalobkyňa je ich vlastníčkou a ako ich vlastníčka sa nemôže domáhať vydania bezdôvodného obohatenia. Okresný súd uvedenej argumentácii neprisvedčil. Uznal, že kúpna zmluva je platným právnym úkonom (po povolení obnovy), avšak platným právnym úkonom je potom aj splnomocnenie A. O. zo dňa 13.10.2006, ktorým splnomocnil žalovanú uzatvoriť kúpnu zmluvu, a aby za neho a v jeho mene, vykonala všetky potrebné úkony pri uzatvorení tejto kúpnej zmluvy, a to nie len podpísať kúpnu zmluvu, ale aj dohodnúť výšku kúpnej ceny, túto finančnú čiastku prevziať od kupujúcej, riadne ju uschovať až do vydania tohto obnosu predávajúcemu, zúčastniť sa všetkých jednaní v tejto veci, dávať návrhy, predkladať písomné podania a zastupovať ho pri podávaní návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností a v celom katastrálnom konaní. Žalovaná však v konaní nijakým spôsobom nepreukázala, ani v pôvodnom a ani v obnovenom konaní, že by žalobkyňou vyplatenú kúpnu cenu, v čase kedy ešte jej otec žil do 8. januára 2008, jemu aj odovzdala. Žalobkyňou vyplatená finančná suma nebola ani predmetom dedičského konania po nebohom A. O.. Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti preto okresný súd považoval žalovanú za pasívne legitimovanú.

11. Žalovaná v konaní zároveň vzniesla námietku premlčania nároku žalobkyne, vo vzťahu k čomu okresný súd uzavrel, že ani uvedená námietka nie je dôvodnou. Konštatoval, že žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia bola okresnému súdu doručená 16. 09. 2010 z dôvodu absolútne neplatného právneho úkonu, a to kúpnej zmluvy zo dňa 06. 11. 2006, ktorej predchádzalo absolútne neplatné písomné splnomocnenie zo dňa 13.10.2006 a v čase podania žaloby na súd vlastníčkou nehnuteľností, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy bola žalovaná. Žalobkyňa v čase, kedy podala žalobu nemala ani nehnuteľnosti, ani vyplatené peniaze. Okresný súd zdôraznil, že pre začiatok plynutia behu subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje skutočná, nielen predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, kto na jeho úkor získal bezdôvodné obohatenie, pričom nie je rozhodujúce, že sa oprávnený môže o tom dozvedieť neskoro aj pri vynaložení potrebnej starostlivosti. V prípade bezdôvodného obohatenia získaného z neplatného právneho úkonu je potom podľa okresného súdu rozhodujúci subjektívny okamih, kedy oprávnený zistí také okolnosti, z ktorých možno vyvodíť, že právny úkon, na základe ktorého sa plnilo je neplatný. V danom konkrétnom prípade podľa okresného súdu mohla začať plynúť subjektívna lehota právoplatnosťou rozhodnutia súdu o určenie, že veci (nehnuteľnosti) patria do dedičstva, teda rozhodnutím č.k. 6C/248/2006 zo dňa 17.04.2009, ktorým bolo určené, že nehnuteľnosti, za ktoré žalobkyňa zaplatila kúpnu cenu, patria do dedičstva po nebohom A. O., ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.01.2010. V predmetnej veci žalobkyňa nadobudla vlastnícke právo k nehnuteľnostiam na základe kúpnej zmluvy a až na základe súdneho rozhodnutia zo dňa 17.04.2009 bola kúpna zmluva prejudiciálne určená ako neplatná a následným rozhodnutím o prejednaní dedičstva zo dňa 14.07.2010 sa výlučnou vlastníčkou týchto nehnuteľností stala žalovaná. V čase podania žaloby - 16. 09.2010 bola žalovaná tou, ktorej bola kúpna cena vyplatená a tou, ktorá sa stala výlučnou vlastníčkou nehnuteľností, za ktoré kúpnu cenu prevzala. Žalovaná ako výlučná vlastníčka nehnuteľností finančné prostriedky - kúpnu cenu žalobkyni nevrátila, preto okresný súd poukázal na ust. § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, súd prihliadne na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietkať. Žalovanej námietka

premlčania v zmysle citovaného zákonného ustanovenia preto nepatrí, čo zodpovedá spravodlivému usporiadaniu vlastníckych vzťahov strán sporu a zásade spravodlivosti.

12. O trovách konania rozhodol okresný súd v zmysle § 417 ods. 3 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a rozhodol tak o nároku na náhradu trov konania vedeného pod č. k. 9C 12/2017 o povolení obnovy konania, ako aj po povolení obnovy konania tak, že žalobkyni priznal nárok voči žalovanej na náhradu trov obnovy konania v rozsahu 100%. Za úspech v prospech žalobkyni považoval okresný súd konanie o obnove konania ako celok, nakoľko aj keď súd obnovu konania povolil, pôvodný rozsudok zostal nezmenený.

13. Proti rozsudku okresného súdu podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Prioritne namietala, že v konaní nie je vecne pasívne legitimovaná, pretože pri prevode nehnuteľností v prospech žalobkyne neprevádzala svoje nehnuteľnosti, ale nehnuteľnosti, ktoré vlastnícky patrili jej otcovi. Na základe splnomocnenia ju otec splnomocnil nielen na prevod nehnuteľností, ale aj na prevzatie ich kúpnej ceny, preto ak aj došlo k bezdôvodnému obohateniu vzniklo na strane jej otca. V tejto súvislosti poukázala na ust. § 32 ods. 2 Občianskeho zákonníka. S jej obranou sa však okresný súd nevysporiadal, resp. vysporiadal nesprávne, nakoľko odovzdanie kúpnej ceny žalovanou svojmu otcovi nebolo predmetom dokazovania. Absencia potvrdenia o tom, že jej otec prevzal kúpnu cenu od nej neznamená, že by túto kúpnu cenu svojmu otcovi neodovzdala. Vytýkala preto okresnému súdu, že ju na poslednom pojednávaní síce vypočúval, ale túto otázku vôbec neriešil a nežiadal od nej, aby sa vyjadrila či túto kúpnu cenu odovzdala. Závery okresného súdu preto považuje v tomto smere za nepodložené. Ona, ako splnomocnená osoba, uzatvorila so žalobkyňou kúpnu zmluvu v mene a na účet svojho otca, v dôsledku čoho mala byť žaloba zamietnutá.

14. Žalovaná sa nestotožnila so záverom okresného súdu o nepremičaní nároku žalobkyne. Ak by totiž podľa nej malo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu na strane žalobkyne, došlo by k nemu už dňa 06.11.2006 odovzdaním kúpnej ceny, preto jej nárok, ak by vznikol, bol by premlčaný dňom 06.11.2009. Keďže žaloba bola vo veci podaná až 16.09.2010, právo žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia, ak by takéto právo mala, bolo už v čase podania žaloby premlčané. Aplikáciu ust. § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ktorú ponúkol okresný súd nepovažuje za správnu, nakoľko ho nie je možné v tejto veci aplikovať z viacerých dôvodov, a to najmä, že žalobkyňa a žalovaná neboli nikdy účastníkmi neplatnej alebo zrušenej zmluvy, jednak preto, že okresný súd rozhodol o tom, že predmetné nehnuteľnosti patria do dedičstva po jej otcovi, teda do majetkovej sféry jej otca ku dňu jeho smrti, v dôsledku čoho nemohla nič od žalobkyne dostať a ani dostať nemala. Naďalej preto považuje nárok žalobkyne za premlčaný.

15. Žalovaná sa v odvolaní nestotožnila ani s právnym záverom okresného súdu o existencii skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia po povolení obnovy. Poukázala na to, že aj z rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/34/2021 vyplýva, že v pôvodnom konaní môže dôjsť z hľadiska skutkových zistení a právneho posúdenia veci, k priaznivejšiemu rozhodnutiu práve dôsledkom toho, že rozsudok okresného súdu o pozbavení spôsobilosti na právne úkony jej nebohého otca bol zrušený. Keďže odpadol dôvod absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy ako skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia žalobkyne, tým bolo povedané, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia odôvodnený, neexistuje. Keďže dôvod absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy odpadol, je podľa nej zrejmé, že sa jedná o platnú kúpnu zmluvu, a teda žalobkyňa uhradila kúpnu cenu na základe platnej kúpnej zmluvy. Z logiky veci podľa nej vyplýva, že plnenie na základe platnej zmluvy nemôže byť bezdôvodným obohatením, keďže sa jedná o plnenie na základe platného právneho úkonu. V priebehu celého konania po jeho obnove tvrdila, že niet skutkovej podstaty, na základe ktorej sa mohla obohatiť, a teda že ona, ani jej otec, sa na úkor žalobkyne nikdy bezdôvodne neobohatili. Je preto celkom nepochopiteľné, aký dôvod plnenia, ktorý mal údajne jej zapríčinením odpadnúť, má konajúci súd na mysli, pričom okresný súd v bode 30. odôvodnenia rozsudku tieto skutočnosti vysvetlil spôsobom, ktorým vôbec nerozumie. Nevidí taktiež dôvod, akú relevanciu pre rozhodnutie vo veci má exekučné konanie, na základe ktorých boli nehnuteľnosti vydražené. V tomto smere považuje rozhodnutie za nekorektné, ak okresný súd konštatuje, že zapríčinila exekúciu nehnuteľností. Využila totiž všetky možnosti vrátane odkladu exekúcie, aby dražbe zabránila, avšak okresný súd jej snahy zamietol. Ak by aj dražbu zapríčinila, uvedené nemohlo mať žiadny vplyv na toto konanie. Naopak, práve žalobkyňa mala byť aktívna potom, ako sa dozvedela, že rozsudok o pozbavení spôsobilosti A. O. na právne úkony bol zrušený. Bola to práve žalobkyňa, ktorá sa nedomáhala svojho vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a nevyužila ani

možnosť uplatniť svoj nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil alebo v celom rozsahu zamietol.

16. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedla, že okresný súd sa vysporiadal so všetkými argumentmi žalovanej správne a táto uvedené argumenty zopakovala len v rámci odvolacích dôvodov. Napadnutým rozsudkom okresný súd podrobne opísal priebeh mnohých súdnych sporov, ktoré špekulatívne vyvolala žalovaná s jasným cieľom nevrátiť finančné prostriedky, ktoré preukázateľne od nej prevzala a tieto si ponechala. Okresný súd tak dôsledne aplikoval jeden zo základných princípov Civilného sporového poriadku, podľa ktorého ochrana ohrozených a porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, teda že spor bude rozhodnutý spravodlivo. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil v celom rozsahu.

17. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovanej a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo preskúmal v medziach daných § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 CSP a contrario, rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil v celom rozsahu ako vecne správny.

18. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

19. Úvodom odvolací súd poukazuje na zodpovednosť žalovanej za obsahové vymedzenie svojho odvolania ako aj rozsah odvolania v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať rozsah odvolania a svoju viazanosť odvolacími dôvodmi.

20. Po preskúmaní odvolania a konania, ktoré mu predchádzalo, odvolací súd konštatuje, že okresný súd vykonal dokazovanie vo veci v dostatočnom rozsahu, vykonané dôkazy správne vyhodnotil podľa § 191 ods. 1 CSP a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil podľa § 220 ods. 2 CSP. Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi dôvodmi na strane druhej. Odvolací súd preto v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil rozhodnutie okresného súdu, ktorým okresný súd návrh žalovanej na zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia zamietol.

21. Okresný súd založil svoje rozhodnutie, ktoré bolo napadnuté odvolaním žalovanej v konaní po povolení obnovy konania, na tom skutkovom a právnom závere, že skutkovou podstatnou vydania bezdôvodného obohatenia žalobkyni žalovanou je, že právny dôvod, na základe ktorého sa plnenie (kúpna cena) poskytlo, dodatočne odpadol. Okresný súd uznal, že v pôvodnom rozsudku okresného súdu č. k. 5C/334/2010-307 zo dňa 02. 03. 2012 bolo skutkovou podstatou vydania bezdôvodného obohatenia plnenie z neplatného právneho úkonu z dôvodu absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy a písomného splnomocnenia, ktoré mu predchádzalo.

22. Po povolení obnovy konania však mal okresný súd naďalej za preukázané, že žalovaná prijala sumu od žalobkyne vo výške 21.410,08 Eur titulom platnej kúpnej zmluvy, avšak zavinením žalovanej odpadol právny dôvod prevodu, ktorý v čase poskytnutia plnenia (kúpnej ceny) existoval, v dôsledku ďalšej právnej skutočnosti, na základe ktorej stratil svoje právne účinky, t. j. že predmet kúpnej zmluvy, nehnuteľnosti, ktoré kupovala kúpnu zmluvou a za ktoré vyplatila kúpnu cenu žalovanej, nadobudli tretie osoby. Noví vlastníci, ktorí nehnuteľnosti nadobudli v dražbe realizovanej v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 2Er 1879/2010, tieto nehnuteľnosti rekonštruovali, prestavali a novovybudovali. t. j. zveľadili do takej miery, že nehnuteľnosti, ktoré kupovala žalobkyňa a za ktoré vyplatila žalobkyňa žalovanej kúpnu cenu, už neexistujú. Okresný súd konkretizoval, že noví vlastníci zmenili nehnuteľnosti tak, že pôvodné nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy buď úplne zrušili, a to pozemok parc. KN č. XXXX o výmere 119 m², ktorý už neexistuje, a pôvodný rodinný dom súp. č. 11 postavený na parcele KN č. 227 o výmere 1 055 m², ktorého vlastníkom bol nebohý A. O., noví vlastníci úplne zrekonštruovali a tento je evidovaný už na inej parcele, a to parcele KN č. XXXX/X o výmere 1 002 m², a taktiež na novovytvorenej parcele KN č. XXXX/X o výmere 172 m² vedenej ako zastavaná plocha a nádvorie, na ktorom pozemku je vybudovaný nový rodinný dom č. súpisné 555.

23. Vyššie uvedené skutkové a právne závery okresného súdu žalovaná v odvolaní nespochybnila. So všetkými námietkami žalovanej v konaní sa okresný súd vysporiadal, preto odvolací súd na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu odkazuje, najmä v bodoch 15. až 30. Okresný súd chronologicky a vnútorne konzistentne popísal priebeh konaní, ktoré jednak predchádzali rozhodnutiu, ktorého zmeny sa žalovaná po povolení obnovy domáhala, ako aj konaní, ktoré boli na okresnom súde vedené po tom, ako bol rozsudok o pozbavení spôsobilosti na právne úkony A. O., zrušený. Všetky okolnosti, ktoré nastali po tom ako bola obnova pôvodného konania sp. zn. 5C/334/2010 povolená, boli okresným súdom posúdené a okresný súd vytvoril celkový konzistentný obraz o konaní a správaní žalobkyne a žalovanej. Odvolací súd vo vzťahu k odvolacím dôvodom uvádza nasledovné:

24. Odvolací súd viazaný skutkovým stavom zisteným okresným súdom považoval za preukázané, že žalovaná prevzala od žalobkyne sumu 21.410,08 Eur titulom kúpnej ceny, na základe kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalobkyňou ako kupujúcou a žalovanou ako splnomocnenou zástupkyňou predávajúceho A. O.. Konkrétne predávajúci splnomocnil svoju dcéru, aby za neho a v jeho mene vykonala všetky potrebné úkony pri uzatvorení kúpnej zmluvy o predaji nehnuteľností a zároveň bola na základe tohto splnomocnenia oprávnená a povinná za predávajúceho nie len podpísať kúpnu zmluvu, dohodnúť výšku kúpnej ceny, ale túto finančnú čiastku od kupujúcej aj prevziať, riadne ju uschovať až do vydania tohto obnosu predávajúcemu, zúčastniť sa všetkých konaní v tejto veci, dávať návrhy, predkladať písomné podania, zastupovať ho pri podávaní návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností a v celom katastrálnom konaní. Žalovaná prevzatie kúpnej ceny od žalobkyne v celom rozsahu potvrdila svojim podpisom na kúpnej zmluve, pričom nijakým spôsobom nepreukázala, že by žalobkyňou vyplatená kúpna cena bola odovzdaná jej otcovi a ani to, že by mala byť predmetom dedičského konania po nebohom otcovi. To, že žalovaná v konaní pred okresným súdom nepreukázala odovzdanie týchto finančných prostriedkov svojmu otcovi a uvedené okolnosti neboli predmetom dokazovania, je na ľarchu žalovanej. Žalobkyňa totiž od počiatku tvrdila, že finančné prostriedky odovzdala žalovanej, preto ak tieto nezostali v jej dispozícii, bolo jej úlohou, aby preukázala, že tieto odovzdala svojmu otcovi. Strany majú totiž povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu v zmysle ust. § 150 ods. 1 CSP, teda žalovaná mala od počiatku tvrdiť a preukazovať, že finančné prostriedky, ktorých vydania sa žalobkyňa domáha, neboli v jej dispozícii a tieto boli odovzdané otcovi. Prívlastok „skutkové“ slúži práve na zvýraznenie, že nejde o tvrdenia právne. Porušenie povinnosti tvrdiť pravdivo a úplne má za následok prehru sporu. Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa totiž považujú za nesporné. Ak aj strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, musí uviesť následne vlastné pravdivé tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné. Tak v pôvodnom, ako aj obnovenom konaní žalobkyňa trvala na tom, že sa na jej úkor obohatila práve žalovaná. Bolo úlohou žalovanej tvrdiť a preukázať, že finančnými prostriedkami, prevzatou kúpnu cenou nedisponuje, a že táto bola v dispozícii jej otca. Uviedla to až po povolení obnovy a až v odvolacom konaní namietala, že v tomto smere okresný súd nevykonal dokazovanie. Dokazovanie vykonáva súd na návrh. Takýto návrh a ani jemu predchádzajúce tvrdenie žalovanej zo spisu nevyplýva. Tvrdenia o tom, že je bežné, že medzi deťmi a rodičmi sa potvrdenie o prevzatí finančných prostriedkov, prípadne ako to nazvala žalovaná „takéto transakcie“ nevystavujú, nemožno považovať za preukázanie odovzdania finančných prostriedkov predávajúcemu. Tvrdenie žalovanej v odvolaní, že absencia takéhoto potvrdenia bez ďalšieho neznamena, že by kúpnu cenu svojmu otcovi neodovzdala, je síce správna, ale môže znamenať aj to, že žalovaná kúpnu cenu svojmu otcovi neodovzdala. Je preto nesprávne vytýkať okresnému súdu, že súd nežiadal, aby sa vyjadrila, či kúpnu cenu otcovi odovzdala alebo nie, ak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu bolo práve v tomto smere na strane žalovanej.

25. Navyiac, žalobkyňou vyplatená finančná suma nebola ani predmetom dedičského konania po nebohom A. O., preto v prípade, ak by aj boli odovzdaná do dispozície nebohého A. O., musela by byť predmetom dedičského konania, k čomu však nedošlo. Nejde o sumu, ktorá by bola zanedbateľnou, bežne spotrebovateľnou v domácnosti, či už v zmysle jej odovzdania predávajúcemu alebo v súvislosti s dedičským konaním. Naopak, predmetom dedičského konania po nebohom A. O. boli nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy, avšak kúpna cena, ktorá bola vyplatená žalovanej, už predmetom dedičského konania nebola. Po dedičskom konaní sa žalovaná stala ich výlučnou vlastníčkou a mala na základe osvedčenia o dedičstve svojej sestry ako ustupujúcej dedičky vyplatiť. Ani k uvedenému vyplateniu ustupujúcich dedičiek však zo strany žalovanej nedošlo. Okresný súd správne konal so žalovanou ako pasívne legitimovanou v konaní, ktorá prevzala finančné prostriedky – kúpnu cenu, bez

toho, aby poskytla protiplnenie. Objektívne došlo na strane žalovanej k nadobudnutiu hodnoty vo výške kúpnej ceny.

26. Bezdôvodné obohatenie predstavuje záväzkovoprávny vzťah, z ktorého pohľadávka vzniká tomu, na úkor koho sa iný bezdôvodne obohatil a dlh tomu, kto obohatenie získal. Žalobkyňa vyplatila kúpnu cenu na základe kúpnej zmluvy reálne žalovanej, ktorá ju prevzala a zároveň sa po smrti svojho otca stala výlučnou vlastníčkou nehnuteľností, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy. V prípade bezdôvodného obohatenia ide o objektívnu zodpovednosť. Až dodatočne bol rozsudok, ktorým bol predávajúci pozbavený spôsobilosti na právne úkony, zrušený, na základe ktorých skutočností došlo aj k zmene posúdenia skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia tak, ako to vo svojom závere uviedol okresný súd. Je totiž nutné poukázať na tú skutočnosť, že pôvodne bola žalobkyňa na základe ňou podanej žaloby dňa 16. 09. 2010 úspešná a o povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie žalovanou žalobkyni bolo rozhodnuté právoplatným súdnym rozhodnutím. Až po povolení obnovy konania a vedenia obnoveného konania došlo ku skúmaniu, resp. posúdeniu, či aj tohto času existuje prípadný iný dôvod - skutková podstata bezdôvodného obohatenia žalovanej. Nové skutkové tvrdenia a nové právne posúdenie môže mať vplyv na vecnú správnosť pôvodného rozsudku. Povolenie obnovy konania v sebe totiž zahŕňa možnosť opätovného prehodnotenia správnosti, a to vecnej správnosti rozhodnutia, ktoré už nadobudlo svoju právoplatnosť. Uvedené odvolací súd uvádza aj vo vzťahu k námietke žalovanej o premlčaní jej nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. To, že v čase, kedy bola pôvodne žaloba podaná, nebol nárok žalobkyne premlčaný, bolo nutné posudzovať v čase jej podania, pričom s uvedenou skutkovou a právnou otázkou sa okresný súd zaoberal už v rozhodnutí č. k. 5C/334/2010-136 zo dňa 02. 03. 2012. Už v tomto rozhodnutí okresný súd konštatoval, že v prípade bezdôvodného obohatenia získaného z neplatného právneho úkonu je potom rozhodujúci subjektívny okamih, kedy oprávnený zistí také okolnosti, z ktorých možno vyvodíť, že právny úkon, na základe ktorého sa plnilo, je neplatný. Tento záver vyplýval práve zo skutočnosti, že predávajúci A. O., bol pozbavený spôsobilosti na právne úkony rozhodnutím súdu, a až na tomto skutkovom a právnom závere, mohla žalobkyňa dospieť k presvedčeniu, že k prevodu nehnuteľností nedošlo platne. Až zistením týchto okolností, teda rozhodnutím o tom, že predávajúci nebol spôsobilým na platný prevod, až týmto okamihom bolo zrejmé, že kúpna cena bola poskytnutá na základe neplatného právneho úkonu, v dôsledku ktorého žalobkyňa nedisponovala finančnými prostriedkami, ktoré ako kúpnu cenu vyplatila, ale ani nehnuteľnosťami, o ktorých bolo určené, že patria do dedičstva po nebohom A. O., nakoľko tento v priebehu konania zomrel. Na základe súdneho rozhodnutia o tom, že nehnuteľnosti patria do dedičstva a následne rozhodnutia o prejednaní dedičstva sa výlučnou vlastníčkou týchto nehnuteľností stala žalovaná, ktorá žalobkyni finančné prostriedky nevrátila. V čase, kedy bol rozsudok okresného súdu o vydaní bezdôvodného obohatenia žalobkyni pôvodne vydaný, teda dňa 02. 03. 2012, bola žalovaná vlastníčkou nehnuteľností, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy, pričom žalobkyňa kúpnu cenu od žalovanej neobdržala.

27. Ak aj žalovaná tvrdí, že aplikácia ust. § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka neobstoí z dôvodu, že žalobkyňa a žalovaná neboli nikdy účastníkmi neplatnej alebo zrušenej zmluvy, nemožno jej argumentáciu prijať. Na charaktere synalagmatického záväzku nič nemení ani okolnosť, že účastníkovi neplatnej zmluvy má byť vrátená kúpna cena nie od účastníka zmluvy, ale od vlastníka nehnuteľností, ktorý kúpnu cenu prijal. Z hľadiska aplikácie ustanovenia § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka nie je rozhodujúce, že sa prevod vlastníctva z dôvodu neplatnosti zmluvy neuskutočnil. O to viac, ak aj po povolení obnovy platí, že kúpnu cenu na základe platného splnomocnenia prevzala žalovaná a je to práve žalovaná, ktorá bola vlastníčkou nehnuteľností, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy aj po tom, ako bolo súdom určené, že patria do dedičstva. Argumentácia žalovanej o premlčaní nároku žalobkyne v odvolaní preto neobstoí.

28. Žalovaná v odvolaní zotrvala na závere, že skutková podstata bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka neexistuje. Okresnému súdu vytýkala, že jeho odôvodnenie je nesprávne a celkom nezrozumiteľné, keď nepochopila aký dôvod plnenia, ktorý mal údajne jej zapríčinením odpadnúť, mal konajúci súd na mysli. Odvolací súd preto opakovane poukazuje v tomto smere na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, a to nie len v bode 30, ale najmä na tomto bode predchádzajúce odôvodnenie v bodoch 24. až 30. Okresný súd výslovne konštatoval, že žalobkyňa má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovanej, pretože aj keď je kúpna zmluva zo dňa 06. 11. 2006 platná, právny dôvod, ktorý v čase poskytnutia plnenia existoval, následne v dôsledku ďalšej právnej skutočnosti stratil svoje právne účinky tým, že predmet kúpnej zmluvy

– nehnuteľnosti, ktoré kupovala žalobkyňa kúpnu zmluvou, a ktoré boli vo výlučnom vlastníctve žalovanej, sa stali predmetom dražby. Nehnuteľnosti po povolení obnovy konania nadobudli tretie osoby, noví vlastníci, ktorí nehnuteľnosti rekonštruovali, prestavali a novovybudovali, t. j. zveľadili do takej miery, že nehnuteľnosti, ktoré kupovala žalobkyňa, a za ktoré vyplatila kúpnu cenu podľa kúpnej zmluvy 06.11.2006, už neexistujú. Tieto skutkové a právne závery okresného súdu žalovaná v odvolaní nespochybnila, neuviedla, akým spôsobom by sa mala stať žalobkyňa po dražbe nehnuteľností ich vlastníčkou, ak tvrdí, že žalobkyňa je ako kupujúca na základe platnej kúpnej zmluvy ich vlastníčkou. Tieto tvrdenia nie sú pravdivé, vlastníkmi nehnuteľností sú tretie osoby bez akéhokoľvek vzťahu k žalobkyňi. Tieto tretie osoby nemajú povinnosť nehnuteľnosti previesť na žalobkyňu, a navyše to nie je ani reálne možné. Tohto času, aby sa žalobkyňa stala vlastníčkou nehnuteľností, za ktoré poskytla kúpnu cenu, je z objektívneho hľadiska nemožným, táto nemožnosť nastala až následne dôsledkom exekúcie, ktorú vyvolala žalovaná, a ide o nemožnosť trvalú. Žalovaná bola tou, ktorá kúpnu cenu prevzala, a stala sa v dôsledku dedenia ako právna nástupkyňa A. O., výlučnou vlastníčkou nehnuteľností, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy.

29. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že žalovaná napriek tomu, že ako splnomocnenec svojho otca ako predávajúceho prevzala kúpnu cenu od žalobkyne ako kupujúcej, ponechala finančné prostriedky vo svojej dispozícii, po rozhodnutí o tom, že predávajúci bol pozbavený spôsobilosti na právne úkony, kúpnu cenu nevrátila. Naopak, stala sa výlučnou vlastníčkou nehnuteľností, ktoré tvorili predmet kúpnej zmluvy titulom dedičského konania, na základe ktorého mala ustupujúce dedičky aj vo vzťahu k týmto nehnuteľnostiam vyplatiť. Ani ustupujúce dedičky ňou vyplatené neboli, v dôsledku čoho došlo na návrh ustupujúcich dedičiek k exekučnému konaniu, v rámci ktorého dražbou nadobudli nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy tretie osoby, ktoré noví vlastníci zmenili tak, že pôvodné nehnuteľnosti ako ich mala nadobudnúť žalobkyňa, neexistujú. Práve tieto skutočnosti predstavujú nové skutkové a právne zistenia, na základe ktorých okresný súd správne dospel k právnomu záveru, že žalovaná sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatila tým, že prevzala finančné prostriedky od žalobkyne titulom kúpnej zmluvy, ktorá je už tohto času opäť platnou, avšak žalobkyňa sa vlastníčkou nehnuteľností, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy, nestala, a ani stať nemôže. V tomto smere nemožno iné ako zotrvať na záveroch, ku ktorým dospel okresný súd, že v práve dôsledku správania sa a konania žalovanej došlo k predaju nehnuteľností, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy, tieto nehnuteľnosti nadobudli noví vlastníci, ktorí ich zmenili tak, že sa úplne zmenil ich stav a charakter, ktorý mali v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy, t. j. tieto nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy už neexistujú, v dôsledku čoho nemôže dôjsť k naplneniu kúpnej zmluvy uzavretej 06. 11. 2006, aby sa žalobkyňa stala ich vlastníčkou.

30. Ak by žalovaná v čase, kedy bola vlastníčkou nehnuteľností tieto previedla na žalobkyňu, iba v takom prípade by bolo dôvodným, aby žalobkyňa na žalobe nemala právny dôvod zotrvať. V opačnom prípade je však rozhodnutie okresného súdu nie len vecne správne, ale i spravodlivé.

31. Odvolací súd konštatuje, že okresný súd rozhodol vecne správne aj o náhrade trov konania. Uvedené konštatuje napriek tomu, že odvolacími dôvodmi rozhodnutie o náhrade trov konania nebolo žalovanou napadnuté, avšak ide o výrok závislý.

32. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP, teda podľa úspechu v odvolacom konaní. V odvolacom konaní bola v celom rozsahu úspešná žalobkyňa, preto uložil žalovanej povinnosť nahradiť jej trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a

e) podpis.
(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).